

ת"י רוצה את

לגמרי. אחד מהם נהרג במקום. השני היה פצוע קשה, ומילמל, תביאו לי את הגע' ליים שלי!

"השוטר שהיה בתוך הקורטינה בצומת היה המום לגמרי, והיינו צריכים לצעוק עליו ולנער אותו כדי שייקח אותם לבית החולים."

זה היה קיצו הטראגי של הרצל עטיה בן ה-24, שכל חייו היו ניסיון אחד ממור שד להחליץ מאסיונות וממוות.

יתום

חסר-מזל

ח ייו של הרצל, שנולד בשנת 1953, החלו בסימן המוות. אביו נפטר עוד לפני שנולד, והילד יפה-התואר זכה להיכיר רק את אמו. גם זו הייתה היכרות קצרה בלבד, שכן האם נפטרה ממחלה ממארת כשהרצל היה רק בן חמש.

"מאז שאמו נפטרה" מספר גיסו, צמח ראובן, "הפכתי לו לאב. הוא גר זמן קצר אצל הסבתא בנתניה, ואחר-כך עבר לגור בבית שברמת-גן, יחד עם שלושת ילדיו. הוא היה ממש כמו בן שלי."

הרצל הצעיר נשלח ללמוד בפנימייה חקי לאית בתל-השומר, ונתגלה כילד עירני ועליון. שעדי-מהרה היה למלך הכיתה. "הוא היה תמיד עם חיוך", מספר אחיינו צביקה, "ולמרות שלפעמים התלונן על כך שהוא בודד ועצוב, תמיד השאיר על כולם את הרושם שהוא שמח בחלקו."

אתבנו הגדולה של הרצל הייתה הכרטי רגל. "הוא היה משוגע לכדורגל. הוא היה משחק כל יום, אפילו אם היית קורא

ה שוטר שנמנב בניידת הקורטינה בבני-ברק, היה משועמם למדי, וניסה להיטוף תגומה קלה על מישמרתו. בשעה אחת אחר-הצות שמע נהימת מנוע של מכונית מתקרבת. הוא לא ייחס לכך כל חשיבות. מן הצד השני של הכביש עמדו עשרה צעירים חילוניים והתווכחו בשקט עם אברך-משי. הם ראו את האסון העומד להתרחש.

מאוחר יותר הם היו עדים למערכת הסתרה ופיברוק העדויות עליידי המישטר. רה, שמטרתה הייתה טישטוש האמת לגבי מותו של הרצל עטיה.

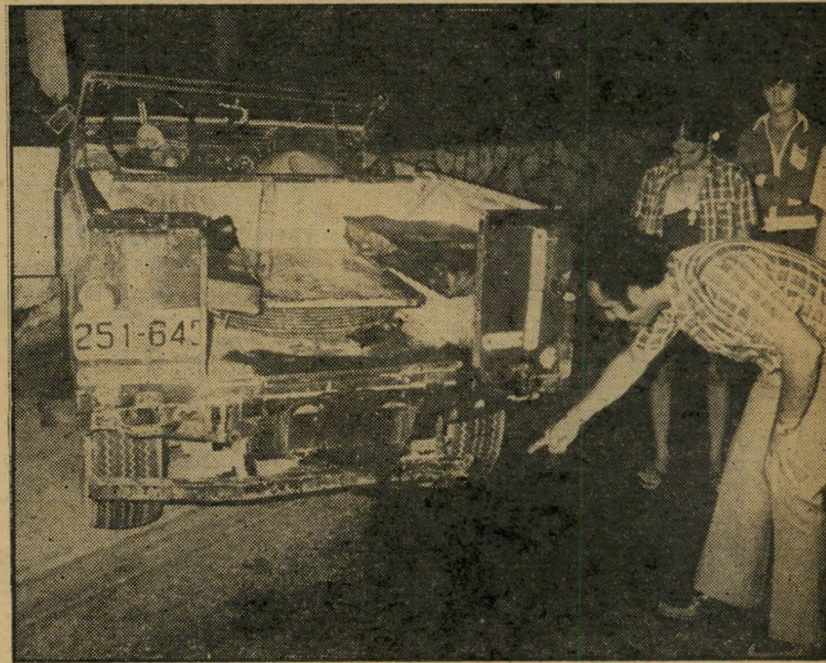
"היזהר!

"היזהר!"

ה תכווננו כבר ללכת הביתה ליי"ן, מספר אורי שמואל, תלמיד בן 17 המתגורר ברחוב שרת הסמוך, כשפיתאום הבחנו מרחוק בפנסי הגייפ. מישוהו אמר בצחוק, תראו איך הוא נכנס בשרשרת, וזה באמת מה שקרה. הגייפ נסע במהירות של חמישים קמ"ש בערך, ונכנס ישר בשרשרת. שהיתה מתוחה בין המחסום לבין עמוד שהיה מוצב על הימדרכה.

"אני משוכנע שהנהג לא ראה את השרשרת. הוא אפילו לא ניסה לבלום."

"כשראינו מה הולך לקרות, התחלנו לצעוק, היזהר! היזהר! אבל זה לא עזר. גם מתוך הגייפ נשמעה ברגע האחרון צעקה, תיזהר! עצור! אבל הם נתקלו בישרשרת-הברזל. השרשרת החליקה על מיכ

הגייפ ה"לנדרובר" האדום של דויד פטאו. שבו נהרג הרצל עטיה בליל-שבת האחרון ברחוב השומר. את הגייפ רכש דויד פטאו, שהיה נהג מנוסה, רק ימים אחדים לפני ההתנגשות הקטלנית. תושבי השכונה החילוניים סירבו לאפשר את גרידת הגייפ, אלא לאחר שהונצח במצלמות-העיתונאים שהוועקו למקום התאונה.

המקום אבי רמתי, ידידו הטוב ביותר של הרצל עטיה, מצביע על גדר הבניין ברחוב השומר, שבה נעצר לבסוף הגייפ. בתמונה התחתונה נראה עמודי-הברזל שאליהם הייתה קשורה השרשרת הקטלנית. מעוצמת ההתנגשות נעקר העמוד ממקומו, אך הוצב במהירות מחדש עליידי עיריית בני-ברק, בניגוד מפורש לחוק.

ויכוח אחרי ההלווייה התנהל ויכוח טוער במקום התאונה, כאשר אשה דתית תושבת השכונה טענה, כי הרצל עטיה ודויד פטאו ידעו היטב על קיומו של המחסום, ולמעשה התכוונו להפילו כמעשה-פרובוקציה. רק כוח-מישטרה מתוגבר מנע את גלישת הויכוח לתיגרתידיים חריפה, כמו שהיה כבר פעמים רבות בעבר.

לו בשתיים בלילה, היה מייד בא לשחק. מספר אבי רמתי, ידידו הטוב של הרצל, הוא שחקן בקבוצות הגערים של מכבי נתניה, והיה כישרון פנטסטי. הוא עבר לקבוצת מכבי רמת-עמידר, וממש לפני שהתחיל לשחק בליגה הלאומית נקרע לו

סה המנוע ופגעה בשימשת הגייפ הפתוח. הנהג איבד את השליטה על ההגה, המי שיד להתקדם ונתקל במעקה של בית. "רצנו מייד לחלץ אותם. כשהגענו לגייפ, ראינו מחזה מוזעזע. הגייפ היה מלא דם, ושני אנשים היו זרוקים לאחור, מרוסקים

הכפ"יה